

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

16 decembrie 2014

mun.Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Nicolae Gordilă,

Judecătorii - Elena Covalenco, Iurie Diaconu, Ion Guzun, Constantin Alerguș,

judecând recursurile ordinare declarate împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2013 de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Constantin Miron și partea vătămată Mocreac Vladimir, în cauza penală în privința lui

Tcaci Alexandru Victor, născut la 08 noiembrie 1968, originar și domiciliat în mun.Chișinău, str.Florilor 26/3,

Rudenco Serghei Nicolai, născut la 14 august 1980, originar din s.Ciobruciu, r-nul Slobozia, domiciliat în mun.Chișinău, str.Doina 102

și

Uncu Sergiu Grigore, născut la 22 septembrie 1971, originar din s.Isacova, r-nul Orhei, domiciliat în mun. Chișinău, str.M.Costin 17/3.

Termenul examinării cauzei:

1. 05.08.2008 - 09.06.2011 - prima instanță,
2. 08.10.2012 - 05.12.2013 - instanța de apel,
3. 16.04.2014 - 16.12.2014 - instanța de recurs.

Procedura prevăzută de art.431 alin.(1) pct.1¹ Cod de procedură penală legal executată.
Colegiul penal lărgit asupra recursului,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău din 09 iunie 2011 Tcaci Alexandru, Rudenco Serghei și Uncu Sergiu au fost achitați de comiterea infracțiunii prevăzute de art.189 alin.(3) lit.d), e) și art.327 alin.(1) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpați.

2. De către organul de urmărire penală, inculpații Tcaci Alexandru, Rudenco Serghei și Uncu Sergiu, se învinuiesc de însușirea banilor prin șantaj, săvârșit de două și mai multe persoane, acțiuni însoțite de tortură, urmate de dobândirea bunurilor cerute și folosirea intenționată de către o persoană cu funcție de răspundere a situației de serviciu, în interes material, ce a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice și drepturilor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, în următoarele circumstanțe:

La 21 iulie 2004, Rudenco Serghei și Uncu Sergiu, exercitând funcțiile de inspecți a poliției criminale a CPs Rîșcani, mun.Chișinău, în str.Izmail, mun.Chișinău, 1-au reținut pe Mocreac Vladimir, bănuț în comiterea unei crime excepțional de grave, care a fost adus în CPs Rîșcani, unde în baza rapoartelor lor, în privința bănuțului Mocreac Vladimir a fost întocmit proces-verbal contravențional, conform art.174/6 Cod contravențional. La 22 iulie 2004, Judecătoria Rîșcani, mun.Chișinău, examinând materialele contravenționale întocmite

în privința lui Mocreac Vladimir, l-a recunoscut vinovat de comiterea contravenției sus menționate, stabilindu-i pedeapsa sub formă de arest pe un termen de 10 zile.

La 30 iulie 2004, în baza procesului-verbal de reținere, întocmit de către ofițerul de urmărire penală al SUP CPs Rîșcani Cernea Iurie, Mocreac Vladimir a fost reținut în conformitate cu prevederile art.166 Cod de procedură penală pe cauza penală nr.2004021095, fiind bănuțit de comiterea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(4) Cod penal.

Prin încheierea Judecătoriai Rîșcani, mun.Chișinău din 02 august 2004, în privința lui Mocreac Vladimir a fost aplicată măsura arestării preventive pe un termen de 10 zile. Aflându-se în stare de arest administrativ și apoi fiind arestat pe cauza penală sus-indicată, Mocreac Vladimir se deținea în Izolatorul Detenției Preventive a CGP mun.Chișinău.

Cunoscând faptul că Mocreac Vladimir a fost arestat administrativ și ulterior arestat pe cauza penală nr.2004021095, și că acesta deținea cont bancar în BC „Victoriabank” SA, inculpații Tcaci Alexandru, Rudenco Serghei și Uncu Sergiu, acționând împreună și de comun acord, folosindu-se de atribuția stipulată în art.12 pct.33) din Legea cu privire la poliție conform căruia „Poliția este obligată să escorteze și să țină sub pază persoanele reținute și deținute”, în baza permisiunilor eliberate de către Judecătoria Rîșcani și comisarul CPs Rîșcani, mun.Chișinău, la data de 21 iulie 2004, 26 iulie 2004, 30 iulie 2004, 02 august 2004 și 05 august 2004, sub pretextul escortării lui Mocreac Vladimir la CPs Rîșcani pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală, îl scoteau pe ultimul din Izolatorul Detenției Preventive al CGP mun.Chișinău, și, după aplicarea în privința acestuia a acțiunilor violente cu caracter de tortură, îl escortau la oficiul BC „Victoriabank” SA din str.31 August 1989, nr.141, mun.Chișinău, unde Mocreac Vladimir a fost impus, prin violență psihică și fizică, să ridice de pe contul său bancar nr.223300100199431 mijloace bănești, după cum urmează: la 21 iulie 2004 - 220 dolari SUA, la 26 iulie 2004 - 310 dolari SUA, la 30 iulie 2004 - 300 dolari SUA, la 02 august 2004 - 240 dolari SUA, la 05 august 2004 - 930 dolari SUA, iar în total a fost ridicată suma de 2000 dolari SUA, care a fost însușită de inculpați.

Tot ei, Tcaci Alexandru, Rudenco Serghei și Uncu Sergiu se mai învinuiesc în fptul că, folosind situația sa de serviciu în interes material și acționând împreună și de comun acord, aflând de la arestatul Mocreac Vladimir că el are în Banca Comercială „Victoriabank” SA deschis un cont personal pe care se află mijloace bănești în sumă de 2000 dolari SUA, la data de 21 iulie 2004, 26 iulie 2004, 30 iulie 2004, 02 august 2004, 05 august 2004, sub pretextul escortării lui la CPs Rîșcani pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală, îl scoteau pe acesta din Izolatorul Detenției Preventive al CGP mun.Chișinău și în locurile nestabilite de către organul de urmărire penală, urmărind scopul însușirii bunurilor, cereau de la Mocreac Vladimir transmiterea mijloacelor bănești aflate pe contul bancar al său, aplicându-i multiple lovituri, însoțite de înjurături, provocându-i astfel în mod intenționat dureri puternice fizice și psihice.

Apoi, inspectorii poliției criminale Tcaci Alexandru, Rudenco Serghei și Uncu Sergiu acționând împreună și de comun acord l-au escortat pe Mocreac Vladimir la oficiul BC „Victoriabank” SA din str.31 August 1989, nr.141, mun.Chișinău, unde acesta din urmă a ridicat de pe contul său bancar nr.223300100199431 mijloace bănești la 21 iulie 2004 - 220 dolari SUA echivalentul a 2630,63 lei, la 26 iulie 2004 - 310 dolari SUA echivalentul a 3707,76 lei, la 30 iulie 2004 - 300 dolari SUA echivalentul a 3588,36 lei, la 02 august 2004 - 240 dolari SUA echivalentul a 2870,74 lei, la 05 august 2004 - 930 dolari SUA echivalentul a 11133,31 lei, astfel au fost ridicate în total 2000 de dolari SUA ce constituie suma de 23 930,08 lei, pe care Mocreac Vladimir a transmis-o inculpaților.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul A.Caraman și partea vătămată V.Mocreac, care au solicitat:

- procurorul, casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care A.Tcaci, S.Rudenco și S.Uncu să fie recunoscuți vinovați și condamnați în baza art.189 alin.(3) lit.d), e) Cod penal, la cîte 6 ani și

6 luni închisoare, cu amendă în mărime de 1000 unități convenționale, fiecare, și în baza art.327 alin.(1) Cod penal la câte 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita o activitatea legată de jurisprudență pe un termen de 2 ani, fiecare, iar în temeiul art.84 Codul penal, să le fie stabilită pedeapsa definitivă de câte 7 ani închisoare și amendă în mărime de câte 1000 unități convenționale, pentru fiecare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita o activitatea legată de jurisprudență pe un termen de 2 ani, fiecare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În argumentarea cerințelor sale procurorul a invocat că, prima instanță a dat o apreciere incorectă probelor prezentate de acuzare și nu a apreciat multilateral și obiectiv probele administrate, care dovedesc cu certitudine vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunilor incriminate; instanța a dat apreciere neobiectivă declarațiilor părții vătămate, cu toate că acestea au fost date sub jurământ, fără a le lua în considerație, că acestea coroborează cu declarațiile martorilor V.Grabco, A.Pojilțova, care au confirmat declarațiile părții vătămate că deținea un cont în bancă și în vara anului 2004 deseori se prezenta la bancă și scotea de pe contul său diferite sume de bani, acesta fiind stresat și speriat, și că mijloacele bănești se eliberau în baza buletinului de identitate; la baza sentinței de achitare s-au pus declarațiile martorilor Iu.Cernea, V.Cucoș, care totalmente coincid cu cele ale inculpaților și care sînt colegi de serviciu cu inculpații, și urmau a fi apreciate critic;

- partea vătămată, care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpații să fie recunoscuți vinovați și condamnați, deoarece instanța la pronunțarea sentinței de achitare a pus la bază doar depozițiile inculpaților, ignorînd celelalte probe, și anume depozițiile martorilor A.Pojilțova și V.Grabco - colaboratori ai băncii, care au declarat atît în cadrul urmării penale, cît și în ședința primei instanțe că banii de pe cont au fost retrași anume de către el în baza buletinului de identitate, declarațiile cărora incorect au fost apreciate critic.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2013, a fost admis apelul procurorului și a părții vătămate, casată sentința, inclusiv din oficiu, și pronunțată o hotărîre nouă potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Tcaci Alexandru, Rudenco Serghei și Uncu Sergiu pe art.189 alin.(3) lit.d) Cod penal au fost achitați, în temeiul art.390 alin.(1) pct.2) Cod de procedură penală, pe motiv că fapta nu a fost comisă de inculpați și pe art.327 alin.(1) Cod penal, în temeiul art.390 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

4.1. Instanța de apel a constatat că inculpații Tcaci Alexandru, Rudenco Serghei și Uncu Sergiu, se învinuiesc de însușirea banilor prin șantaj, săvîrșit de două și mai multe persoane, acțiuni însoțite de tortură, urmate de dobîndirea bunurilor cerute și folosirea intenționată de către o persoană cu funcție de răspundere a situației de serviciu, în interes material, ce a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice și drepturilor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, în următoarele circumstanțe:

La 21 iulie 2004, Rudenco Serghei și Uncu Sergiu, exercitînd funcțiile de inspectori al poliției criminale a CPs Rîșcani, mun.Chișinău, în str.Izmail, mun.Chișinău, 1-au reținut pe Mocreac Vladimir, bănuț în comiterea unei crime excepțional de grave, care a fost adus în CPs Rîșcani, unde în baza rapoartelor lor, în privința bănuțului Mocreac Vladimir a fost întocmit proces-verbal contravențional, conform art.174/6 Cod contravențional. La 22 iulie 2004, Judecătoria Rîșcani, mun.Chișinău, examinînd materialele contravenționale întocmite în privința lui Mocreac Vladimir, l-a recunoscut vinovat de comiterea contravenției sus menționate, stabilindu-i pedeapsa sub formă de arest pe un termen de 10 zile.

La 30 iulie 2004, în baza procesului-verbal de reținere, întocmit de către ofițerul de urmărire penală al SUP al CPs Rîșcani Cernea Iurie, Mocreac Vladimir a fost reținut în conformitate cu prevederile art.166 Cod de procedură penală pe cauza penală nr.2004021095, fiind bănuț de comiterea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(4) Cod penal.

Prin încheierea Judecătoriai Rîșcani, mun.Chișinău din 02 august 2004, în privința lui Mocreac Vladimir a fost aplicată măsura arestării preventive pe un termen de 10 zile. Aflându-se în stare de arest administrativ și apoi fiind arestat pe cauza penală sus-indicată, Mocreac Vladimir se deținea în Izolatorul Detenției Preventive a CGP mun.Chișinău.

Cunoscînd faptul că Mocreac Vladimir a fost arestat administrativ și ulterior arestat pe cauza penală nr.2004021095, și că acesta deținea cont bancar în BC „Victoriabank” SA, inculpații Tcaci Alexandru, Rudenco Serghei, Uncu Sergiu, acționînd împreună și de comun acord, folosindu-se de atribuția stipulată în art.12 pct.33) din Legea cu privire la poliție conform căruia „Poliția este obligată să escorteze și să țină sub pază persoanele reținute și deținute”, în baza permisiunilor eliberate de către Judecătoria Rîșcani și comisarul CPs Rîșcani, mun.Chișinău, la data de 21 iulie 2004, 26 iulie 2004, 30 iulie 2004, 02 august 2004 și 05 august 2004, sub pretextul escortării pe Mocreac Vladimir la CPs Rîșcani pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală, îl scoteau pe ultimul din Izolatorul Detenției Preventive al CGP mun.Chișinău, și, după aplicarea în privința acestuia a acțiunilor violente cu caracter de tortură, îl escortau la oficiul Băncii Comerciale „Victoriabank” SA din str.31 August 1989, nr.141, mun.Chișinău, unde Mocreac Vladimir a fost impus, prin violență psihică și fizică, să ridice de pe contul său bancar nr.223300100199431 mijloace bănești, după cum urmează: la 21 iulie 2004 - 220 dolari SUA, la 26 iulie 2004 - 310 dolari SUA, la 30 iulie 2004 - 300 dolari SUA, la 02 august 2004 - 240 dolari SUA, la 05 august 2004 - 930 dolari SUA, iar în total a fost ridicată suma de 2000 dolari SUA, care a fost însușită de inculpați.

Tot ei, Tcaci Alexandru, Rudenco Serghei și Uncu Sergiu se mai învinuiesc în faptul că, folosind situația sa de serviciu în interes material și acționînd împreună și de comun acord, aflînd de la arestatul Mocreac Vladimir că el are în Banca Comercială „Victoriabank” SA deschis un cont personal pe care se află mijloace bănești în sumă de 2000 dolari SUA, la data de 21 iulie 2004, 26 iulie 2004, 30 iulie 2004, 02 august 2004, 05 august 2004, sub pretextul escortării lui la CPs Rîșcani pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală, îl scoteau pe acesta din Izolatorul Detenției Preventive al CGP mun.Chișinău și în locurile nestabilite de către organul de urmărire penală, urmărind scopul însușirii bunurilor, cereau de la Mocreac Vladimir transmiterea mijloacelor bănești aflate pe contul bancar al său, aplicîndu-i multiple lovituri, însoțite de înjurături, provocîndu-i astfel în mod intenționat dureri puternice fizice și psihice.

Apoi, inspectorii poliției criminale Tcaci Alexandru, Rudenco Serghei și Uncu Sergiu acționînd împreună și de comun acord l-au escortat pe Mocreac Vladimir la oficiul Băncii Comerciale „Victoriabank” SA din str.31 August 1989, nr.141, mun.Chișinău, unde acesta din urmă a ridicat de pe contul său bancar nr.223300100199431 mijloace bănești la 21 iulie 2004 suma de 220 dolari SUA echivalentul a 2630,63 lei, la 26 iulie 2004 - 310 dolari SUA echivalentul a 3707,76 lei, la 30 iulie 2004 - 300 dolari SUA echivalentul a 3588,36 lei, la 02 august 2004 - 240 dolari SUA echivalentul a 2870,74 lei, la 05 august 2004 - 930 dolari SUA echivalentul a 11133,31 lei, astfel au fost ridicate în total 2000 de dolari SUA ce constituie suma de 23 930,08 lei, pe care Mocreac Vladimir a transmis-o inculpaților.

Instanța de apel și-a motivat soluția prin faptul că, cercetînd și verificînd probele prezentate de procuror, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității, utilității și în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, a ajuns la concluzia că acuzarea adusă nu și-a găsit confirmare în cadrul examinării cauzei.

Astfel, instanța de apel a considerat că declarațiile părții vătămate urmează a fi apreciate critic, și anume ce ține de cerința de a transmite bani, la capitolul amenințării cu moartea, aplicarea violenței față de el, ridicarea banilor de la el și de la bancă în timpul deținerii în stare de arest preventiv, circumstanțe de fapt, care nu sînt confirmate de către partea acuzării prin careva mijloace de probă.

La fel, instanța a apreciat critic declarațiile martorului V.Grabco, precum că anume V.Mocreac se prezenta și ridica banii de la bancă și nu altcineva, considerînd că acesta nu poate ține minte evenimentele ce au avut loc cu 6 ani în urmă, iar declarațiile lui nu sînt confirmate prin alte probe și nu coroborează cu restul probelor administrate în cauză.

Totodată, instanța de apel a menționat că, începînd cu urmărirea penală partea vătămată a înaintat diverse plîngerii și cereri, care se contrazic una cu alta și diferă după sensul lor, și anume în acestea sînt indicați diferiți colaboratori ai CPs Rîșcani, precum că l-au șantajat și influențat pentru a ridica banii din bancă, de asemenea învinuindu-l în ridicarea banilor și pe fratele său O.Mocreac.

La fel, instanța, referitor la ridicarea sumelor bănești indicate în informația prezentată de BC „Victoriabank” SA, cu indicarea datei și orei fixe de încasare a acestora, a conchis că acestea se contrazic și nu dovedesc faptul însușirii banilor lui V.Mocreac de către inculpați în circumstanțele descrise de partea vătămată, care sînt puse în baza învinuirii, și care nu corespund cu data și ora escortării lui în CPs Rîșcani pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală, iar buletinul de identitate A 88047220 figurează în procesul-verbal de reținere din 30.06.2004, care, din declarațiile lui Iu.Cernea, a fost prezentat de fratele lui V.Mocreac. Nu s-a dovedit nici maltratarea părții vătămate, acesta nu a depus nici o cerere pe faptul torturii sau sustragerii banilor, iar reieșind din răspunsul medicului din 16.04.2009, V.Mocreac pe perioada deținerii în izolatorul CGP mun.Chișinău nu s-a adresat după ajutor medical și careva leziuni corporale la el nu au fost depistate.

De asemenea, instanța de apel a indicat că prin concluziile expertizei grafologice nr.141-142 din 05.02.2010, nu s-a stabilit că semnăturile de pe ordinele de plată ridicate de la bancă aparțin părții vătămate, prin ce se resping afirmațiile părții acuzării că semnăturile aparțin lui V.Mocreac.

Instanța a concluzionat că procurorul în susținerea apelului nu a îndeplinit cerințele legii cu privire la prezentarea probelor suplimentare, ce ar servi temei pentru o nouă interpretare a probelor de către instanța de apel, astfel atît la cercetarea judecătorească în cadrul primei instanțe, cît și în ședința instanței de apel, vinovăția inculpaților nu a fost dovedită.

5. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursuri ordinare procurorul C.Miron și partea vătămată, care au solicitat:

- procurorul care, invocînd temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, pe motiv că instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunilor imputate este demonstrată prin probele administrate în cauză, care au fost cercetate în conformitate cu legea procesual penală, dar nu au fost corect apreciate prin prisma coroborării lor, și anume declarațiile părții vătămate V.Mocreac, a martorilor V.Grabco, A.Pojilțova, I.Băț, precum și materialele cauzei - procesele-verbale de recunoaștere a persoanei după fotografie, de confruntare dintre S.Rudenco și A.Mocreac, certificatul eliberat de BC ”Victoriabank”, procesul-verbal de examinare a obiectelor; declarațiile inculpaților urmau a fi apreciate critic, fiind date cu scopul de a duce instanța în eroare, în așa mod eschivîndu-se de la răspunderea penală; instanța nu a dat apreciere declarațiilor inculpatului S.Rudenco, care a confirmat în ședința instanței de apel că de cîteva ori a escortat partea vătămată la indicația verbală a lui V.Cucoș, astfel fiind încălcate prevederile regulamentului și ordinelor interne, potrivit cărora escortarea persoanei este îndeplinită de către grupa de escortă, pe cînd S.Rudenco era inspector de sector; instanța de apel a pus la bază concluziile expertizei grafologice ca dovadă a nevinovăției inculpaților, cu toate că colaboratorii băncii au declarat că banii au fost scoși de pe cont anume de către V.Mocreac, iar martorul V.Grabco a concretizat că partea vătămată arăta speriat, stresat, uneori semnătura nu coincidea cu cea din buletin, fapt confirmat de partea vătămată că

semnăturile din ordinile de plată îi aparțin lui, el fiind escortat pentru ridicarea banilor de către colaboratorii poliției, care erau îmbrăcați în civil, unul din care mergea cu el la bancă, fapt pentru care se datorează stresul și frica, fiind supus influenței psihice și fizice;

- partea vătămată care, invocând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.1), 2), 3), 4), 5), 6) Cod de procedură penală, casarea deciziei și pronunțarea unei noi hotărâri de condamnare a inculpaților, deoarece instanța de apel nu a verificat toate probele pe dosar, cât și cele suplimentare, care au fost solicitate să fie cercetate în ședința de judecată; completul de judecată nu a fost compus potrivit art.33 Cod de procedură penală, deoarece unul din judecători a pronunțat hotărârea pe dosarul penal în privința lui în anul 2005; copia deciziei i-a fost înmînată în limba de stat, pe care nu o posedă și pînă în prezent nu a primit decizia în limba rusă; admiterea acțiunii civile și încasarea de la inculpați în beneficiul lui a prejudiciului material în sumă de 2000 dolari și cel moral în sumă de 10000 lei.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținînd cont de opinia avocatului S.Coptu în numele inculpatului S.Uncu, avocatului P.Ursu în numele inculpatului S.Rudenco expuse în referință, care au solicitat respingerea recursurilor ca inadmisibile, Colegiul penal lărgit conchide că acestea urmează a fi admise din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Conform prevederilor art.414, 415 Cod de procedură penală, judecînd apelul, instanța de apel este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel și în decizia sa să expună temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea sau respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal constată că aceste prevederi legale, deși sînt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea prezentei cauze în ordine de apel. Instanța de apel a admis erori procesuale, care nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs ordinar.

În această privință se constată că argumentele invocate de procuror și partea vătămată în recursuri își găsesc reflectare în starea reală a lucrurilor statuată în cauza dată, inclusiv sub aspectul că, judecînd apelurile, instanța le-a admis, casînd sentința primei instanțe, inclusiv din oficiu, și a adoptat o nouă hotărîre, fără însă a se pronunța asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate în susținerea cerințelor privind casarea hotărîrii primei instanțe, expuse în pct.3 din prezenta decizie.

Astfel, instanța recercetînd probele în carul ședinței instanței de apel, audiind inculpații, partea vătămată, martorii Iu.Băț, V.Grapco, A.Pojelțov, nu le-a apreciat din punct de vedere al pertinentei, concludenței și coroborării lor cu celelalte probe, ci doar în partea descriptivă a deciziei a desfășurat conținutul acestor declarații, și a conchis că declarațiile martorului V.Grapco, urmează a fi apreciate critic, nefiind confirmate prin alte probe, iar ceilalți martori nu indică elocvent la vinovăția inculpaților.

La fel, din procesul-verbal rezultă că instanța de apel pe lîngă probele sus-menționate a cercetat și alte probe – procesele-verbale de confruntare dintre S.Rudenco și V.Mocreac, de examinare a obiectelor, de ridicare și examinare a documentelor bancare, de examinare a dosarului administrativ nr.6-1289/047, certificatul eliberat instanței de BC“Victoriabank”, copia interpelărilor de escortare, răspunsul nr.1781 din 09.04.2009, răspunsul CGP mun.Chișinău nr.1754 din 09.04.2009, dispoziția nr.107, răspunsul medicului din 16.04.2009, răspunsul Procuraturii mun.Chișinău din 20.07.2009, concluziile expertizei grafologice nr.141-142 din 05.02.2010, răspunsul de la procuratura generală nr.11-597/05-8734 din 04.10.2007, însă a dat apreciere selectivă acestor probe scrise, fără a le analiza în ansamblu cu toate actele cauzei pe care le-a cercetat.

Astfel, în acest aspect, Colegiul penal constată că instanța de apel, adoptând soluția de admitere a apelurilor declarate de procuror și partea vătămată, s-a limitat la o motivare insuficientă și contrară probatoriului administrat pe cauză, or recurenții au invocat probe concrete, care în opinia lor, confirmă vinovăția inculpaților, și anume declarațiile: - părții vătămate V.Mocreac, care a relatat că la 26.06.2004 dînsul a fost luat de la IDP CGP mun.Chișinău de către S.Rudenco și a fost transportat la CPs Rîșcani, după care la bancă, unde a intrat cu o persoană în civil și a ridicat o sumă de bani, însă nu ține minte suma ridicată și că în așa mod a mai ridicat sume de bani la 30.07.2004, 02.08.2004 și 05.08.2004, că buletinul de identitate se afla la colaboratorii poliției, care i-l dădeau doar cînd se ducea la bancă, și că a fost bătut de A.Tcaci, iar S.Uncu l-a influențat psihic; - a martorului V.Grabco, care a confirmat că în vara anului 2004 lucrînd la bancă la eliberarea mijloacelor bănești, V.Mocreac de nenumărate ori se prezenta și ridica mijloace bănești de pe contul său în dolari SUA, în acel moment arăta speriat, stresat și uneori semnătura lui nu coincidea cu cea din buletin; - a martorului A.Pojilțova, care a declarat că V.Mocreac se prezenta la bancă personal, cu buletinul de identitate, în urma căreia îi erau eliberate mijloace bănești; - a martorului Iu.Băț, care a relatat că V.Mocreac a fost reținut pe str.Izmail, motivul fiind omorul mamei sale, în momentul reținerii, ultimul avea la sine o geantă cu acte în care erau documentele mamei sale și cartea de imobil.

Astfel, instanța de recurs consideră că concluziile instanței de apel privind lipsa probelor ce ar confirma vinovăția inculpaților sînt pripite, nu corespund materialelor dosarului și sînt bazate exclusiv pe declarațiile inculpaților și a martorilor V.Cucoș și Iu.Cernea, care sînt colaboratori de poliție, colegi cu inculpații, fără ca acestea să fie verificate și apreciate în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor cu celelalte probe.

La fel, prematură este concluzia instanței, că buletinul de identitate a părții vătămate a fost adus de fratele acestuia, fără a da careva apreciere procesului-verbal al delictului administrativ din 21.07.2004, în care este indicat documentul potrivit căruia s-a stabilit identitatea lui V.Mocreac, procesului-verbal de reținere al acestuia, în care este menționată seria și numărul buletinului de identitate, iar la sfîrșitul procesului este indicat că despre reținere urmează fi înștiințat fratele acestuia, cît și declarațiilor părții vătămate, martorilor Iu.Băț, V.Grabco și A.Pojilțova date în acest sens (f.d.127, 165 v.2).

Pripită este și concluzia instanței că pe ordinele de încasare ridicate de la BC "Victoriabank" nu este semnătura părții vătămate, reținînd în acest sens concluzia raportului de expertiză grafoscopică nr.141-142 din 05.02.2010, fără a da apreciere declarațiilor colaboratorilor băncii, din care rezultă că banii au fost extrași de pe cont anume de către V.Mocreac, iar unul din ei a mai concretizat că acesta din urmă era speriat, stresat, iar semnătura lui uneori nu coincidea cu cea din buletin.

Instanța prematur a ajuns la concluzia, precum că extragerea banilor de pe contul părții vătămate nu coincide cu data și ora cînd V.Mocreac era escortat în CPs Rîșcani, neverificînd în acest sens datele din Registrul de scoatere a inculpaților din celule și perioada de timp în care V.Mocreac era scos din izolator și escortat în CPs Rîșcani, cu ora în care era întors înapoi în izolator, și cu datele din informația BC "Victoriabank" privind data și ora ridicării mijloacelor bănești (f.d.68, 76-79 v.1; f.d.89, 97-103 v.2, 184-185 v.3).

Toate aceste motive nu și-au găsit reflectare în hotărîrea instanței de apel și nepronunțarea asupra acestora reprezintă prin sine neexaminarea fondului apelurilor, ce se consideră eroare de drept și este temei pentru recurs.

Astfel, Colegiul penal conchide că instanța de apel la judecarea apelurilor a comis erori de drept, prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, deoarece nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate de procuror și partea vătămată.

Procedînd în asemenea mod, instanța nu a acordat deplină eficiență prevederilor art.414 alin.(2) și 417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, ceea ce echivalează cu erori judiciare, ce s-au soldat cu o hotărîre neîntemeiată și nemotivată. Avînd în vedere că erorile

de drept invocate nu pot fi corectate de către instanța de recurs, decizia instanței de apel urmează a fi casată, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță.

La noua rejudecare a cauzei instanța de apel are obligația cu strictețe să respecte prevederile art.414 Cod de procedură penală, să înlăture erorile enumerate mai sus, să verifice detaliat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor prezentate, minuțios să studieze și corect să aprecieze juridic materialele cauzei în tot ansamblul lor, sub toate aspectele, complet și obiectiv, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apeluri și recursuri și, în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art.417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art.434, 435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Admite recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Constantin Miron și partea vătămată Mocreac Vladimir, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2013 în cauza penală în privința lui Tcaci Alexandru, Rudenco Serghei și Uncu Sergiu, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac, publicată integral la 16 ianuarie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Ion Guzun

Constantin Alerguș